

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2019 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : sędzia del. Dobromira Myszakowska

Ławnicy: Edyta Drelich

Elżbieta Tkaczyk

Protokolant : Karolina Żukowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 30.11.2018r., 08.12.2019r., 08.01.2019r., 28.01.2019r., 19.02.2019r., 28.03.2019r., 02.04.2019r., 09.04.2019r., 26.04.2019r., 08.05.2019r., 22.05.2019r., 03.06.2019r., 12.07.2019r., 18.09.2019r., 19.09.2019r., 27.09.2019r.,

we Wrocławiu

sprawy karnej z oskarżenia publicznego

przeciwko:

I. C. (1)

ur. (...) w O.

córce K. i W. z d. P.

PESEL (...)

oskarżonej o to, że :

I. w dniu 4 stycznia 2017r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła B. K. i M. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że w dniu 4 stycznia 2017r. za pośrednictwem pełnomocnika złożyła pozew w postępowaniu nakazowym przeciwko B. K. i M. K. (1) wraz z dołączonym do nim podrobionym przez nieustaloną osobę wekslem in blanco oraz umową wekslową datowanymi na dzień 12 września 2016r. przez co wprowadziła Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków I Wydział Cywilny w błąd co do zobowiązania wynikającego z weksla i doprowadziła do wydania w dniu 15 marca 2017r. w toku postępowania o sygn.akt INc 861/17 nakazu zapłaty przez pozwanych na jej rzecz kwoty 19.400 zł, czym działała na szkodę B. K. i M. K. (1)

to jest o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 310§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

II. w dniu 26 maja 2017r. na Komisariacie Policji W. R. we W., będąc pouczonej o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożyła mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Krzyki Wschód o sygn.akt PR 1 Ds.793.2017 nieprawdziwe zeznanie polegające w szczególności na wskazaniu, że nie zainicjowała postępowania w przedmiocie wydania nakazu zapłaty wobec pozwanych B. K. i M. K. (1), nie udzieliła adw. P. C. pełnomocnictwa do reprezentacji, a także nie złożyła podpisu w pozycji „podpis remitenta” na umowie wekslowej datowanej na dzień 12 września 2016r.

to jest o czyn z art. 233§1 kk

III. w dniu 12 lipca 2017r. we W. w toku postępowania o sygn. I Nc 861/17 toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków I Wydział Cywilny, użyła, jako autentycznego, dokumentu w postaci oświadczenia datowanego na dzień 19 lipca 2016r. opatrzonego podrobionym przez nieustaloną osobę podpisem M. K. (1)

tj. o czyn z art. 270§1 kk

IV. w dniu 23 listopada 2017r. na Komisariacie Policji W. R. we W., będąc pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożyła mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Krzyki Wschód o sygn.akt PR I Ds.793.2017, nieprawdziwe zeznanie polegające w szczególności na wskazaniu, że w dniu 26 maja 2017r. nie była przesłuchiwana w charakterze świadka na Komisariacie Policji W. R., jej podpisy widniejące w protokole przesłuchania świadka zostały podrobione, a ponadto nie pobrano od niej wzorów pisma do badań porównawczych

to jest o czyn z art. 233§1 kk

V. w dniu 9 grudnia 2017r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić M. K. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 8.600 złotych, w ten sposób, że wysłała do pokrzywdzonej wiadomość tekstową w aplikacji M. wzywającą ją do zapłaty w/w kwoty, czym usiłowała wprowadzić w błąd pokrzywdzoną co do faktu istnienia weksla zobowiązującego ją do zapłaty, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pokrzywdzonej

to jest o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 kk

VI. w dniu 15 stycznia 2018r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić M. K. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 8.443,37 złotych, w ten sposób, że wysłała do pokrzywdzonej za pośrednictwem poczty datowane na dzień 27 września 2017r. wezwanie do wykupienia weksla in blanco, czym usiłowała wprowadzić w błąd pokrzywdzoną co do faktu istnienia weksla zobowiązującego ją do zapłaty, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pokrzywdzonej

to jest o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 kk

VII. w nieustalonym czasie nie później niż w dniu 27 grudnia 2017r. we W., podrobiła weksel in blanco datowany na 27 grudnia 2017r. z którego wynikało, że M. K. (2), jako wystawca weksla ma zapłacić na rzecz I. C. (1) kwotę 8.443,37 zł w ten sposób, iż pozycji „(podpis wystawcy weksla)” nakreśliła czytelny podpis (...) **to jest o czyn z art. 310§1 kk**

I. uznaje oskarżoną I. C. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 310§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 310§2 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. wymierza jej karę **1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

II. uznaje oskarżoną I. C. (1) za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w punkcie II i IV części wstępnej wyroku, tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg dwóch przestępstw z art. 233 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza jej karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

III. uznaje oskarżoną I. C. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 270§1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 270§1 k.k. wymierza jej karę **4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;**

IV. uznaje oskarżoną I. C. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286§1 k.k. w zw. z art. 14§1 k.k. wymierza jej karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

V. uznaje oskarżoną I. C. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286§1 k.k. w zw. z art. 14§1 k.k. wymierza jej karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

VI. uznaje oskarżoną I. C. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku, i ustala, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 310§1 i 3 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 310§3 k.k. w zw. z art. 60§6 pkt 2 k.k. wymierza jej karę **1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;**

VII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. 91§2 k.k. łączy powyżej orzeczone wobec oskarżonej I. C. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza jej karę łączną **2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;**

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym odstępuje od obciążania jej opłatą;

IX. na podstawie art. 627§1 kpk zasądza od oskarżonej I. C. (1) kwoty po **5400 zł** (pięć tysięcy czterysta złotych) na rzecz oskarżycieli posiłkowych B. K., M. K. (1) i M. K. (2) tytułem zwrotu wydatków na pełnomocnika z wyboru.

Edyta Drelich Dobromira Myszakowska ElżbietaTkaczyk

Sygn.akt **III K 207/18**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w niniejszej sprawie:

Małżonkowie M. K. (1) i B. K. prowadzą działalność gospodarczą w postaci (...) Stomatologia sp.j. W. ul. (...). Od czerwca 2014r. ze spółką tą współpracowała oskarżona I. C. (1), będąca asystentką stomatologiczną. Oskarżona współpracowała ze spółką (...) prowadząc samodzielną działalność gospodarczą (...). Spółka (...) nie miała żadnych zastrzeżeń do pracy oskarżonej.

Z firma (...) od listopada 2013r. współpracuje także lekarz (...).

Dowód:

- zeznania świadka B. K. k. 3-7, 394v, 509v

- zeznania świadka M. K. (1) k. 25-26, 390v-391v, 509v-510

- zeznania świadka M. K. (2) k.193-194, 395-v, 503-504

Co miesiąc oskarżona, za wykonane usługi asystentki stomatologicznej, wystawiała faktury VAT, które płacone były na koniec miesiąca gotówką przez pracowników firmy (...) lub też w formie zaliczki przed wystawieniem faktury. Na pokrycie zaliczek wystawiane były druki KW, zaś kwoty zaliczek ujmowane były w raporcie kasowym miesięcznym.

Spółka (...) nie miała żadnych zaległości w płatnościach wobec oskarżonej I. C. (2). Oskarżona w okresie współpracy wystawiała miesięcznie faktury opiewające na kwoty rzędu 4700 zł-3500 zł. Faktury wystawiane były przez oskarżoną za cały miesiąc, nie było faktur zbiorczych.

Dowód:

- zeznania świadka B. K. k. 3-7, 394v, 509v

- zeznania świadka M. K. (1) k. 25-26,48-49,52, 107-108, 390v-391v, 509v-510

- zeznania świadka U. U. k.33-34, 395v-396, 510v

Obsługą księgową zarówno firmy oskarżonej, jaki i spółki (...) zajmowała księgowa U. U. (Buro (...) PHU (...) z s. W. ul. (...)).

Spółka (...) nie miała żadnych zaległości w płatnościach wobec oskarżonej I. C. (1).

Oskarżona wystawiła spółce (...) m.in.: faktury VAT nr (...)r z dnia 30 czerwca 2016r. na kwotę 4714,80 zł i VAT nr 01/08/2016r. z dnia 25 sierpnia 2016r. na kwotę 3500 zł. Zostały one w całości zapłacone.

Dowód:

- zeznania świadka U. U. k.33-34, 395v-396, 510v

W ramach współpracy ze spółką (...), oskarżona I. C. (1) zwykle asystowała podczas pracy lekarzowi stomatologowi M. K. (2). Wynikało to ze zbieżnego harmonogramu pracy. M. K. (2) nie była związana żadną umową o współpracy z oskarżoną, nie łączyły je zobowiązania finansowe.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (2) k.193-194, 395v, 503-504

- zeznania świadka B. K. k. 3-7, 394v, 509v

- zeznania świadka M. K. (1) k. 25-26,48-49,52, 107-108, 390v-391v, 509v-510

- zeznania świadka U. U. k.33-34, 395v-396, 510v

Zarówno małżonkowie M. K. (1) i B. K., jak i M. K. (2) nie podpisywali żadnych umów wekslowych z oskarżoną, nie wystawiali także weksli na jej rzecz.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (2) k.193-194, 395v, 503-504

- zeznania świadka B. K. k. 3-7, 394v, 509v

- zeznania świadka M. K. (1) k. 25-26,48-49,52, 107-108, 390v-391v, 509v-510

W 2016r. oskarżona I. C. (1) poinformowała swojego męża Z. C., że spółka (...) nie rozlicza się z nią za wykonywaną pracę. Ten doradził żonie, aby swoje wierzytelności zabezpieczyła wekslem.

Po jakimś czasie, ponieważ, według twierdzeń oskarżonej sytuacja ta się nie zmieniła, a ciężar utrzymania domu spoczywał na Z. C., zaproponował on skorzystanie z pomocy prawnej kuzyna adw. P. C., do którego się wspólnie udali. W trakcie rozmów z P. C. oskarżona opowiedziała o swoich problemach z odzyskaniem wierzytelności od państwa K., przedstawiła także umowę wekslową oraz weksel in blanco rzekomo przez nich wystawionych i podpisanych, oraz zleciła mu odzyskanie należności.

Dowód:

- zeznania świadka Z. C. k. 157-159,454-455, 511

- zeznania świadka P. C. k. 109-110, 149-151, 398-399, 510v-511

W dniu 4 stycznia 2017r. oskarżona I. C. (1) za pośrednictwem adw. P. C., którego ustanowiła pełnomocnikiem, złożyła pozew w postępowaniu nakazowym przeciwko B. K. i M. K. (1) wraz z dołączonym do niego wekslem in blanco oraz umową wekslową datowanymi na dzień 12 września 2016r, oraz wezwaniem do wykupu weksla.

Przedmiotowa umowa wekslowa dotyczyła należności wynikającej z wystawionej przez oskarżoną faktury VAT nr (...) z dnia 30 czerwca 2016r. i VAT nr 02/08/2016 z dnia 31 sierpnia 2016r., na łączną kwotę 19.400 zł.

Dowód:

- kserokopia pozwu w postępowaniu nakazowym z załącznikami k. 11
- umowa wekslowa wraz z wekslem in blanco z dnia 12 września 2016r. k.222-223
- kserokopia wezwanie do wykupu weksla k. 173

Czytelny podpis (...) na powyższym wekslu in blanco oraz umowie wekslowej nie został wykonany przez M. K. (1), częściowo czytelne podpisy złożone na nazwisko B. K. na umowie wekslowej oraz na wekslu in blanco nie zostały sporządzone przez B. K.. Przedmiotowe podpisy nie zostały także nakreślone przez oskarżoną I. C. (1).

Podpis (...) w pozycji „podpis remitenta” na umowie wekslowej z dnia 12 września 2016r. został nakreślony przez oskarżoną I. C. (1).

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 16 października 2017r. k.116-142
- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 28 marca 2019r. k.452-v.
- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 19 września 2019r. k.512v-513.

W dniu 15 marca 2017r. w toku postępowania o sygnaturze akt INc 861/17 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Krzyków I Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty solidarnie przez pozwanych B. K. i M. K. (1) kwoty 19.400 zł na rzecz oskarżonej, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 listopada 2016r.

Dowód:

- kserokopia nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 15 marca 2017r. k.10

W dniu 24 maja 2017r. B. K. otrzymała list polecony z Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków zawierający wystawiony solidarnie przeciwko niej oraz mężowi nakaz zapłaty w sprawie INc 861/17 oraz m.in.: kserokopię przedmiotowego nakazu zapłaty, umowę wekslową.. Po zapoznaniu się z powyższą korespondencją B. K. skontaktowała się z przebywającym poza granicami mężem, który potwierdził, że nie posiadają zobowiązań wobec oskarżonej.

Z uwagi na powyższe tego samego dnia B. K. udała się na policję, gdzie złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa na jej szkodę.

W dniu 29 maja 2017r. korespondencję analogicznej treści otrzymał z sądu M. K. (1).

Dowód:

- zeznania świadka B. K. k.3-7, 394v, 509v

- zeznania świadka M. K. (1) k.25v, 509v-510

Po otrzymaniu powyższej korespondencji B. K. zapytała o nią oskarżoną B. C. upewniając się, że nie istnieją żadne zaległości w płatnościach ze strony spółki (...). W rozmowie z B. K. oskarżona była zdziwiona tą sytuacją, zobowiązała się ją wyjaśnić na policji.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 390v-391v, 509v-510

- zeznania świadka B. K. k.3-7, 394v, 509v

W dniu 26 maja 2017r. w Komisariacie Policji W. R. stawiała się oskarżona I. C. (1). Została pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Powyższe potwierdziła swoim własnoręcznym podpisem na protokole przesłuchania.

Następnie oskarżona I. C. (1) złożyła, mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Krzyki Wschód o sygn.akt PR1 Ds.793.2017, nieprawdziwe zeznania polegające w szczególności na wskazaniu, że nie zainicjowała postępowania w przedmiocie wydania nakazu zapłaty wobec pozwanych B. K. i M. K. (1), nie udzieliła adw. P. C. pełnomocnictwa do reprezentacji, a także nie złożyła podpisu w pozycji „podpis remitenta” na umowie wekslowej datowanej na dzień 12 września 2016r.

Oskarżona własnoręcznie podpisała powyższy protokół.

Dowód:

- protokół przesłuchania I. C. (1) z dnia 26 maja 2017r. k.19-20

- zeznania świadka P. C. k. 109-110, 149-151, 398-399, 510-511

- zeznania świadka Z. C. k. 157-159,454-455

Na podstawie wydanego nakazu zapłaty doszło do komorniczego zajęcia kwoty 22 588,85 zł z osobistego rachunku B. K..

Dowód:

- zeznania świadka B. K. k. 3-7, 394v, 509v

- zeznania świadka M. K. (1) k. 25-26,509v-510

W dniu 26 maja 2017r. B. K. i M. K. (1) wnieśli zarzuty od przedmiotowego nakazu zapłaty. Z uwagi na powyższe, postanowieniem z dnia 29 maja 2017r. w sprawie INc 861/17 Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków Wydział I C., wstrzymano wykonalność przedmiotowego nakazu zapłaty.

Dowód:

- postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków o wstrzymaniu wykonalności nakazu zapłaty k.51

Oskarżona I. C. (1) cały czas zapewniała B. K. i M. K. (1), że nie ma nic wspólnego z powyższym nakazem zapłaty, sugerowała, że ktoś posługuje się jej danymi.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (2) k.193-194, 395v, 503-504

- zeznania świadka B. K. k. 3-7, 394v, 509v

- zeznania świadka M. K. (1) k. 390v-391v, 509v-510, 25-26, 48-49,52,107-108

W dniu 06 czerwca 2017r. M. K. (1) poprosił znajomego S. P., aby ten, jako prawnik, towarzyszył mu podczas wizyty u komornika sądowego, celem wyjaśnienia dokonanego zajęcia środków. Na miejsce spotkania w kancelarii komorniczej przybyli, poza S. Pasieką, M. K. (1) z oskarżoną I. C. (1), którą ten spotkał w pracy i oświadczył, że jedzie do komornika wyjaśnić sprawę.

Podczas rozmowy oskarżona poinformowała S. Pasiekę, że nikomu nie zlecała wniesienia przedmiotowego nakazu zapłaty. Podczas pobytu w kancelarii komorniczej oskarżona I. C. (1), korzystając z pomocy prawnika S. P., napisała oświadczenie o cofnięciu wniosku egzekucyjnego i wnosila o umorzenie postępowania. Oświadczenie o cofnięciu pełnomocnictwa oskarżona złożyła także do postępowania sądowego INc 861/17. Następnie oskarżona z M. K. (1) powrócili do pracy. Oskarżona wyszła tego dnia wcześniej z pracy powołując się na stan zdrowia ojca.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 390v-391v, 509v-510,25-26, 48-49,52,107-108

- zeznania świadka S. P. k.396-397, 41-42, 510v

- kserokopia pisma I. C. (1) przedłożone komornikowi sądowemu k. 44-47

Oskarżona poinformowała tego dnia swojego pełnomocnika adw. P. C., że została zastraszona przez pełnomocnika pana K..

Dowód:

- zeznania świadka P. C. k. 109-110, 149-151, 398-399, 510-511

- zeznania świadka S. P. k.396-397, 41-42, 510v

W dniu 7 czerwca 2017r. około godz.11:21 oskarżona złożyła u komornika sądowego kolejny wniosek o cofnięciu swojego oświadczenia o wycofaniu wniosku wskazując, że zostało złożone pod wpływem nacisków ze strony S. P., wniosła też o kontynuowanie postępowania zabezpieczającego.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 390v-391v, 509v-510, 25-26, 48-49,52,107-108

- kserokopia pisma I. C. (1) przedłożone komornikowi sądowemu k. 44-47

W dniu 08 czerwca 2017r. o powyższym fakcie został poinformowany przez pełnomocnika M. K. (1). Z uwagi na to poprosił on, przebywającą wówczas w pracy oskarżoną, obecnego pacjenta – prawnika D. W. oraz M. K. (2), aby ci byli świadkami podczas jego rozmowy z oskarżoną.

M. K. (1) podczas rozmowy zapytał oskarżoną czy wystąpiła z pozwem przeciwko niemu i jego żonie. Oskarżona temu zaprzeczyła, stwierdziła, że nie składała, bo nie miała takiej potrzeby, nie potwierdziła także, aby stosowane były wobec niej naciski podczas wizyty u komornika, zaprzeczyła także, temu, aby była u komornika w dniu 07 czerwca 2017r. M. K. (1), z uwagi na powyższe wyjaśnienia oskarżonej, zasugerował oskarżonej, że powinna wyjaśnić korzystając z pomocy organów ścigania, kto się pod nią podszywa.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 390v-391v, 509v-510, 25-26, 48-49,52,107-108

- zeznania świadka M. K. (2) k.193-194, 395v, 503-504

Po tej rozmowie M. K. (2) podwiozła oskarżoną pod kancelarię komorniczą. W dniu 08 czerwca 2017r. oskarżona złożyła u komornika oświadczenie, że zaprzecza, aby złożyła do sprawy inne oświadczenie, niż to z 06 czerwca 2017r. i podtrzymała oświadczenie z 06 czerwca 2017r. Kserokopie tego oświadczenia oskarżona okazała następnie M. K. (3) po powrocie do pracy. Po jakimś czasie oskarżona stwierdziła, że musi opuścić pracę, aby jechać do chorego ojca. M. K. (3) wyraził na powyższe zgodę.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 25-26, 509v-510

- zeznania świadka M. K. (2) k.193-194, 395v, 503-504

- kserokopia pisma I. C. (1) przedłożone komornikowi sądowemu k. 44-47

Oskarżona I. C. (1) w dniu 08 czerwca 2017r., o godz. 15:26 złożyła u komornika sądowego kolejne oświadczenie, że jej wcześniejsze oświadczenie z dnia 08 czerwca 2017r. złożyła pod przymusem ze strony M. K. (1) i wniosła o dalsze prowadzenie postępowania.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 25-26,509v-510

W dniu 09 czerwca 2017r. oskarżona I. C. (1) poinformowała M. K. (2), że nie przyjdzie do pracy . Przesłała także smsa do M. K. (3), o treści, że wie jakie ma o niej teraz zdanie, ale postara mu się to wszystko wyjaśnić, ale musi dojść ze sobą doładu i dlatego nie będzie jej w pracy przez kilka dni.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 509v-510,390v-391v, 25-26, 48-49,52,107-108

Od dnia 09 czerwca 2017r. oskarżona nie stawiała się już w pracy w firmie (...).

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 25-26, 509v-510

- zeznania świadka M. K. (2) k.193-194, 395v, 503-504

W dniu 12 lipca 2017r. oskarżona I. C. (1), w toku prowadzonego, na skutek wniesionego sprzeciwu przez małżonków K., postępowania cywilnego o sygn. (IC 972/17) I Nc 861/17 przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków I Wydział Cywilny, użyła jako autentycznego dokumentu w postaci oświadczenia datowanego na dzień 19 lipca 2016r. opatrzonego podrobionym przez nieustaloną osobę podpisem M. K. (1).

Z treści tego oświadczenia wynikało, że M. K. (1) zobowiązuje się wypłacić oskarżonej zaległe wynagrodzenie za wykonaną pracę na podstawie faktur nr (...) w kwocie 12.500 zł z odsetkami za zwłokę do dnia 27 lipca 2016r.

Częściowo czytelny podpis widniejący na tym oświadczeniu nie został nakreślony przez M. K. (1). Pismo ręczne w postaci przedmiotowego oświadczenia oraz częściowo czytelny podpis na nazwisko I. C. (1) zostały nakreślone przez I. C. (1).

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu badań graficzno - porównawczych podpisów z dnia 17 kwietnia 2018r. k.245-271
- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 28 marca 2019r. k.452-v.
- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 19 września 2019r. k.512v-513.
- oświadczenie z dnia 19 lipca 2016r. kserokopia k.106

W dniu 23 listopada 2017r. oskarżona I. C. (1) na Komisariacie Policji W. R., ponownie będąc pouczonej o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i potwierdzając powyższe pouczenie własnoręcznym podpisem, złożyła mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Krzyki Wschód o sygn.akt PR I Ds.793.2017, nieprawdziwe zeznanie polegające w szczególności na wskazaniu, że w dniu 26 maja 2017r. nie była przesłuchiwana w charakterze świadka na Komisariacie Policji W. R., jej podpisy widniejące na protokole przesłuchania świadka zostały podrobione, a ponadto nie pobrano od niej wzorów pisma do badań porównawczych.

Dowód:

- zeznania świadka A. B. k. 193-194, 452v, 512-v
- protokół przesłuchania I. C. (1) z dnia 23 listopada 2017r. k. 149-151

Cztery podpisy złożone na nazwisko I. C. (1) złożone na protokole przesłuchania świadka z dnia 26 maja 2017r., podpisy na pouczeniu o uprawnieniach i obowiązkach świadka w postępowaniu karnym z dnia 26 maja 2017r. zostały nakreślone przez oskarżoną I. C. (1).

Podpisy (...) na protokole konfrontacji z dnia 23 listopada 2017r. w komisariacie policji W. - R. zostały nakreślone przez oskarżoną I. C. (1).

Dowód:

- zeznania świadka A. B. k. 193-194, 512v
- protokół przesłuchania I. C. (1) z dnia 23 listopada 2017r. k. 149-151
- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 12 marca 2018r. k.199-215
- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 26 marca 2018r. k.226-242
- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 28 marca 2019r. k.452-v.
- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 19 września 2019r. k.512v-513.

W dniu 09 grudnia 2017r. we W. oskarżona I. C. (1) wysłała do pokrzywdzonej M. K. (2) na jej nr (...) wiadomość tekstową w aplikacji M. „ Cześć G., zbliża się koniec roku. Chciałabym pozamykać rozliczenia między nami. Przypominam jest to kwota z weksla 8.600 zł. Na wpłatę czekam najpóźniej do najbliższego wtorku. Skontaktuj się ze mną po wpłacie jak mam Ci zwrócić weksel nr rachunku bankowego (...) Bank (...). Pozdrawiam I.”. Kolejna wiadomość brzmiała „Pomyłka”.

M. K. (2) nie posiadając żadnych zobowiązań finansowych wobec oskarżonej, nie podpisawszy żadnego weksla zawiadomiła o powyższym organy ścigania.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (2) k. 170, 189-191, 395v, 503-504

- wydruk wiadomości tekstowej k.179

W dniu 15 stycznia 2018r. we W. M. K. (2) odebrała na poczcie datowane na dzień 27 września 2017r. wezwanie do wykupu weksła in blanco na kwotę 8.443,37 zł wysłane przez pełnomocnika w imieniu oskarżonej I. C. (1).

Do wezwania została dołączona kopia przedmiotowego weksła. Ponieważ M. K. (2) weksła tego nie wystawiła zawiadomiła organy ścigania.

Podpis (...) na wekslu in blanco z dnia 27 grudnia 2017r. w pozycji wystawcy weksła nie został nakreślony przez M. K. (2), został nakreślony przez oskarżoną I. C. (1).

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (2) k. 170, 189-191, 395v, 503-504

- opinia biegłego z zakresu badań graficzno - porównawczych podpisów z dnia 7 czerwca 2018r. k.305-316

- opinia biegłego z zakresu badań graficzno - porównawczych podpisów z dnia 29 stycznia 2019r. k.70-81

- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 28 marca 2019r. k.452-v.

- opinia biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 19 września 2019r. k.512v-513.

Oskarżona I. C. (1) ma 38 lat. Ma wyższe wykształcenie, z zawodu jest technikiem dentystycznym. Jest bezdzietną mężatką. Nie ma nikogo na utrzymaniu.

Oskarżona I. C. (1) nie była do tej pory karana sędownie. Nie była leczona odwykowo czy psychiatrycznie.

Oskarżona pracuje jako asystenta stomatologiczna z dochodem około 2500 zł miesienie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej I. C. (1) k. 288-291

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego k. 292-293,99-100

- karta karna k.319

Oskarżona I. C. (1) nie jest i nie była chora psychicznie w rozumieniu psychozy, nie jest też upośledzona umysłowo, nie miała w krytycznym czasie z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie stwierdzono u niej zakłóceń czynności psychicznych, które mogłyby mieć znaczenie orzecznicze w sprawie.

Dowód:

- opinia pisemna biegłych psychiatrów k. 445-449

Oskarżona I. C. (1) przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów.

Przesłuchiwana w toku postępowania sądowego oskarżona I. C. (1) ponownie konsekwentnie nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów.

Oskarżona w dniu 30 listopada 2018r. wyjaśniła m.in.: że po pewnym czasie powstało zadłużenie ze strony państwa K. na jej rzecz w kwocie 11400 zł. w tej sprawie skontaktowała się z panem K. i ustalili, że zabezpieczeniem będzie weksel. On na to przystał. Weksel nie został podpisany przez oskarżoną, wrócił do niej po kilku dniach już podpisany. Oskarżona wyjaśniła także, że udała się do adwokata P. C., któremu wszystko opisała i on z jej pełnomocnictwa skierował sprawę do sądu. Oskarżona wyjaśniła również, że podobna sytuacja była z panią K.. Oskarżona nauczona poprzednim doświadczeniem również zaproponowała weksel. Został on podpisany w obecności oskarżonej. Potem przez aplikację messenger wysłana została informacja przypominająca o upływie terminu spłaty weksla. Odnośnie czynu z pkt II aktu oskarżenia oskarżona wyjaśniła, że nie jest w stanie wyjaśnić brzmienia protokołu. Oskarżona odmówiła składania wyjaśnień w pozostałym zakresie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej I. C. (1) k. 290, 95, 390-verte, 502-503

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na spójnych, logicznych i konsekwentnych zeznaniach świadków-pokrzywdzonych M. K. (1), B. K. i M. K. (2).

Analizując zeznania tych świadków poprzez pryzmat całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, mając także na uwadze toczące się postępowanie cywilne w sprawie I Nc 861/17 Sąd nie znalazł żadnych okoliczności podważających wiarygodność złożonych przez nich zeznań. Podkreślić także należy, że te zeznania nie tylko są ze sobą wzajemnie spójne, ale w pełni znajdują oparcie w licznych opiniach biegłego z zakresu badań graficzno – porównawczych podpisów.

Zeznania świadków M. K. (1). B. K. i M. K. (2), co charakteru ich wzajemnej współpracy, jak i współpracy z firmą oskarżonej, oraz zasad wzajemnych rozliczeń, jak i ich stanu znajdują oparcie w zeznaniach świadka- U. U.. Sąd analizując zeznania tego świadka nie znalazł podstaw do podważania ich wiarygodności. Przede wszystkim, co należy podkreślić, Sąd nie znalazł żadnych powodów dla których świadek ta, osoba wykonująca zawód doradztwa podatkowego, miałaby składać fałszywe zeznania, na niekorzyść jednego ze swoich klientów.

Analizując kolejne dowody osobowe Sąd nie znalazł także żadnych podstaw do podważenia wiarygodności zeznań funkcjonariuszki policji - A. B.. Jej zeznania w pełni odpowiadają treści protokołu z dnia 23 listopada 2017r.

Zeznania kolejnego świadka M. C. Sąd także uznał za w pełni wiarygodne, nie znajdując podstaw do podważenia ich treści. Zauważyć jednak w tym miejscu należy, że zeznania te nie wnoszą nic istotnego do sprawy.

Kolejny świadek Z. C. złożył logiczne i konsekwentne zeznania, których wiarygodności również nie podważono innymi dowodami. Wersja wydarzeń przedstawiona przez tego świadka jest spójna z relacją świadka P. C., w szczególności co do zakresu informacji o posiadanych wierzytelnościach przedstawianych im przez oskarżoną. Pomimo rodzinnych powiązań z oskarżoną, Sąd uznał logiczne zeznania tych świadków za w pełni wiarygodne. Zdaniem Sądu świadkowie ci, z uwagi na wykonywane zawody, a co za tym idzie ponadprzeciętną świadomość konsekwencji określonych zachowań, w szczególności w zakresie weksli, posiadając wiedzę na temat niezgodnych z prawem działań oskarżonej, z pewnością nie kierowaliby jej na drogę postępowania sądowego dążąc do polubownego załatwienia sprawy.

Odnośnie zeznań kolejnego świadka S. P., szczególnie tych złożonych w toku rozprawy, w których logicznie wyjaśnił on nieścisłości w swoich pierwszych zeznaniach z postępowania przygotowawczego, Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności wskazujących na to, że świadek ten przedstawia przebieg spotkania u komornika sądowego niezgodnie z

jego rzeczywistym przebiegiem. Relacja świadka S. P. jest w pełni spójna z zeznaniami świadka M. K. (1) oraz logiczna w kontekście zgromadzonych w postępowaniu komorniczym oświadczeń oskarżonej.

Z uwagi na wątpliwości Sądu, co poczytalności oskarżonej, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych psychiatrów. W świetle powyższej opinii oskarżona nie jest i nie była chora psychicznie w rozumieniu psychozy, nie jest też upośledzona umysłowo, nie miała w krytycznym czasie z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Biegli nie stwierdzili u opiniowanej innych zakłóceń czynności psychicznych, które mogłyby mieć znaczenie orzecznicze w sprawie.

Sąd, nie znajdując podstaw do zakwestionowania rzetelności powyższej opinii, uznając, iż jest ona zgodna ze sztuką, w pełni podziela jej ustalenia i wnioski przyjmując za własne. Podkreślić w tym miejscu także należy, że niniejsza opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Odnosnie wartości dowodowej opinii biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych, zarówno pisemnych, jak i ustnych, stwierdzić należy, że Sąd nie znalazł i w tym przypadku podstaw do zakwestionowania ich rzetelności oraz sporządzenia zgodnie ze sztuką. Sąd w całości podziela ustalenia i wnioski opinii uznając je za własne. Podkreślić w tym miejscu także należy, że wnioski tych opinii są w pełni spójne z zeznaniami świadków M. K. (1), B. K. i M. K. (2), a także częściowo z wyjaśnieniami samej oskarżonej, która nie potrafiła logicznie wyjaśnić treści składanych do protokołu zeznań.

Odnosnie dokumentów w postaci nakazu zapłaty z dnia 15 marca 2017r., pozwu w postępowaniu nakazowym, załączonych do niego załączniki, pism oskarżonej I. C. (1) złożonych w toku postępowania komorniczego, postanowienia o wstrzymaniu wykonalności nakazu zapłaty, oświadczenia z 19 lipca 2016r. podkreślić należy, że żadna ze stron nie kwestionowała faktu wydania przez odpowiednie organy czy złożenia tych dokumentów w toku prowadzonych postępowań.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał dokumenty w postaci karty karnej, jak i kwestionariusza wywiadu środowiskowego, gdyż rzetelność tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budziła też wątpliwości Sądu.

Odnosnie wyjaśnień oskarżonej I. C. (1) to Sąd uznał je za wiarygodne, jedynie w takim zakresie, w jakim są one spójne z pozostałymi dowodami uznanymi w sprawie za wiarygodne.

I tak za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej, co do informacji jakie udzieliła P. C. w zakresie dochodzonej wiarygodności i sposobu jej zabezpieczenia, jak i zlecenia mu sprawy do prowadzenia, albowiem w tym zakresie jej wyjaśnienia są w pełni spójne z zeznaniami świadków P. C. i Z. C., jak i treścią pozwu.

Za niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej sprzeczne z zeznaniami świadków M. K. (1), B. K. i M. K. (2), jak i A. B., czy też opiniami biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów. Zdaniem Sądu w tym zakresie, wyjaśnienia oskarżonej stanowią wyraz oczywistej linii obrony tej oskarżonej. W szczególności za niewiarygodne Sąd uznał jej wyjaśnienia odnośnie okoliczności podpisania i wręczenia jej weksla przez M. K. (1), albowiem w tym zakresie jej twierdzenia nie tylko są sprzeczne z zeznaniami tego świadka, opinią biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów, ale i budzą oczywiste wątpliwości w świetle ustalonego autorstwa podpisu wystawcy na wekslu, z którego należności oskarżona dochodziła wobec M. K. (2).

Mając na uwadze tak ocenione dowody i w oparciu o nie ustalony w sprawie stan faktyczny Sąd uznał oskarżoną I. C. (1) za winną tego, że :

I. w dniu 4 stycznia 2017r. we W., działając z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła B. K. i M. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że w dniu 4 stycznia 2017r. za pośrednictwem pełnomocnika złożyła pozew w postępowaniu nakazowym przeciwko B. K. i M. K. (1) wraz z dołączonym do nich podrobionym przez nieustaloną osobę wekslem in blanco oraz umowę wekslową datowanymi na

dzień 12 września 2016r. przez co wprowadziła Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków I Wydział Cywilny w błąd co do zobowiązania wynikającego z weksla i doprowadziła do wydania w dniu 15 marca 2017r., w toku postępowania o sygn.INc 861/17 nakazu zapłaty przez pozwanych na jej rzecz kwoty 19.400 zł, czym działała na szkodę B. K. i M. K. (1).

Zdaniem Sądu na sprawstwo oskarżonej I. C. (1) jednoznacznie wskazują spójne i konsekwentne zeznania świadków B. K. i M. K. (1). Świadczenie ci logicznie opisali zasady współpracy z firmą oskarżonej oraz w szczególności kwestie rozliczeń między nimi. Z zeznań tych świadków, potwierdzonych zeznaniami U. U., wynika, że świadkowie rozliczali się systematycznie i rzetelnie z oskarżoną. M. K. (1) zaprzeczył także, aby oskarżona i lekarza M. K. (2) rozliczały się między sobą z tytułu wykonywanej przez oskarżoną asysty. U. U. potwierdziła, że wszystkie przedłożone jej do rozliczenia przez oskarżoną faktury zostały zaksięgowane i rozliczone. Tym samym stwierdzić należy, że oskarżonej nie przysługiwała wobec oskarżonych wierzytelność, której ta dochodziła w sprawie o sygn.INc 861/17. Oskarżona w toku postępowania nie wykazała, aby M. K. (1) i B. K. nie rozliczyli się z nią za usługi, ograniczając się jedynie do ogólnikowego stwierdzenia.

Na uwagę zasługuje także w tym miejscu spostrzeżenie świadka U. U., co do średniej wysokości faktur wystawianych przez oskarżoną za swoje usługi w kontekście kwoty dochodzonej przez oskarżoną przedmiotowym pozwem, oraz spostrzeżenie świadka M. K. (1), co do zapotrzebowania rynku pracy na asystentów stomatologicznych i nielogiczności działania oskarżonej polegającego na trwaniu przy pracodawcy, który rzekomo jej nie płacił i to przez dłuższy okres czasu. Dodatkowo, analizując zamiar oskarżonej, nie sposób tracić z pola widzenia, że dołączyła ona do pozwu podrobiony przez nieustaloną osobę weksel in blanco oraz umowę wekslową datowaną na dzień 12 września 2016r. Zdaniem Sądu, w świetle spójnych i logicznych zeznań M. K. (1) i B. K. oskarżona miała pełną świadomość, że nie wystawiali oni przedmiotowego weksla, jak i umowy wekslowej. Oskarżona I. C. (1) działała z góry powziętym zamiarem i w celu uzyskania korzyści majątkowej.

Oskarżona swoim działaniem wprowadziła Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków I Wydział Cywilny w błąd co do zobowiązania wynikającego z przedmiotowego weksla i doprowadziła do wydania w dniu 15 marca 2017r., w toku postępowania o sygn.INc 861/17 nakazu zapłaty, czym w sposób oczywisty działała na szkodę B. K. i M..

Mając powyższe Sąd uznał, iż oskarżona I. C. (1) swoim zachowaniem wypełniła znamiona zarzucanego jej przestępstwa z art. 286§1 kk oraz z art. 310§2 kk. Stosownie bowiem do treści art. 286§1 kk odpowiedzialności karnej w nim przewidzianym podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą m.in.: wprowadzenia jej w błąd. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z tzw. oszustwem sądowym, którego specyfika polega na tym, że osobą wprowadzoną w błąd i dokonującą rozporządzenia mieniem jest sąd, zaś osobą pokrzywdzoną osoba, względem której orzeczenie wywołuje niekorzystne zmiany w sytuacji majątkowej (patrz. wyrok Sądu Najwyższego z 29 sierpnia 2012r. w sprawie o sygn.akt VKK 419/2011). Niewątpliwym jest, w świetle ustalonego stanu faktycznego, że oskarżona I. C. (1) poprzez podstępne działanie wprowadziła sąd w błąd doprowadzając do rozporządzenia mieniem pokrzywdzonych.

Sąd zakwalifikował także czyn oskarżonej z art. 310§2 kk, który dotyczy odpowiedzialności karnej tego, kto m.in.: podrobiony dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej puszcza w obieg. W świetle opinii biegłego, przedstawionej powyżej, niewątpliwym jest, że przedłożone przez oskarżoną w toku postępowania nakazowego, zarówno weksel, jak i umowa wekslowa, zostały podrobione.

Wymierzając oskarżonej I. C. (1) karę za powyższy czyn Sąd kierował się dyrektywami kary z art. 53 kk. W ocenie Sądu karą adekwatną do stopnia winy oskarżonej, społecznej szkodliwości jej czynu, jak i wysokości wyrządzonej szkody jest kara jednego roku pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara w ocenie Sądu spełni swoje zadania w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzając oskarżonej karę w najniższym ustawowym wymiarze Sąd miał na uwadze także dotychczasową niekaralność oskarżonej.

II. w dniu 26 maja 2017r. na Komisariacie Policji W. R. we W. będąc pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożyła mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Krzyki Wschód o sygn.akt PR 1 Ds. 793.2017, nieprawdziwe zeznania polegające w szczególności na

wskazaniu, że nie zainicjowała postępowania w przedmiocie wydania nakazu zapłaty wobec pozwanych B. K. i M. K. (1), nie udzieliła adw. P. C. pełnomocnictwa do reprezentacji, a także nie złożyła podpisu w pozycji „podpis remitenta” na umowie wekslowej datowanej na dzień 12 września 2016r. oraz tego, że w dniu 23 listopada 2017r. na komisariacie Policji W. R. we W., będąc pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożyła mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Krzyki Wschód o sygn.akt PR 1 ds.793.2017, nieprawdziwe zeznania polegające w szczególności na wskazaniu, że w dniu 26 maja 2017r., nie była przesłuchiwana w charakterze świadka na Komisariacie Policji W. R., jej podpisy widniejące w protokole przesłuchania świadka zostały podrobione, a ponadto nie pobrano od niej wzorów pisma do badań porównawczych.

Zdaniem Sądu na sprawstwo oskarżonej w zakresie tych dwóch czynów wskazuje treść opinii biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 12 marca 2018r., oraz z dnia 26 marca 2018r. Z opinii tych wynika, że na obu przedmiotowych protokołach widnieją podpisy oskarżonej I. C. (1).

Zeznania oskarżonej, zawarte w protokole z dnia 26 maja 2017r. że nie zainicjowała postępowania w przedmiocie wydania nakazu zapłaty wobec pozwanych B. K. i M. K. (1) oraz nie udzieliła adw. P. C. pełnomocnictwa do reprezentacji są w sposób oczywisty sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami P. C. i Z. C. w tym zakresie, jak i wyjaśnieniami oskarżonej I. C. (1) z dnia 30 listopada 2018r., gdzie potwierdziła ona, że udała się do adwokata P. C., któremu wszystko opisała i on z jej pełnomocnictwa skierował sprawę do sądu.

Również zeznanie oskarżonej o niezłożeniu podpisu w pozycji „podpis remitenta” na umowie wekslowej datowanej na dzień 12 września 2016r. jest sprzeczne z opinią biegłego z zakresu badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 16 października 2017r. z której jednoznacznie wynika, że podpis ten nakreśliła oskarżona.

Także zeznania oskarżonej złożone w dniu 23 listopada 2017r. na komisariacie Policji W. R. we W., o tym, że w dniu 26 maja 2017r., nie była przesłuchiwana w charakterze świadka na Komisariacie Policji W. R., jej podpisy widniejące w protokole przesłuchania świadka zostały podrobione, a ponadto nie pobrano od niej wzorów pisma do badań porównawczych są sprzeczne z wnioskami opinii biegłego z dnia 12 marca 2018r., z której jednoznacznie wynika, że kwestionowane przez oskarżoną podpisy zostały przez nią nakreślone.

W ocenie Sądu każdym z tych czynów oskarżona I. C. (1) wypełniła znamiona przestępstwa z art. 233§1 kk. Stosownie bowiem do treści art. 233§1 kk przewidzianej w nim karze podlega ten, kto, składając zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę. Jak wykazano powyżej oskarżona I. C. (1), będąc prawidłowo pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożyła w dniach 26 maja 2017r. i 23 listopada 2017r. fałszywe zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym I Ds.793.2017, mając pełną świadomość, że podawane przez nią okoliczności są niezgodne z obiektywną rzeczywistością. Sąd analizując ustalony stan faktyczny w sprawie oraz wyjaśnienia oskarżonej złożone w toku rozprawy w dniu 30 listopada 2018r. nie dopatrywał się w działaniu oskarżonej motywacji uzasadniających zakwalifikowanie czynu oskarżonej z art. 233§1a k.k.

Sąd uznał, że powyższe czyny oskarżonej stanowią ciąg dwóch przestępstw (w rozumieniu art. 91§1 k.k) z art. 233§1 kk. Wymierzając oskarżonej karę za powyższy ciąg przestępstw Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 53 kk. Zdaniem Sądu karą adekwatną do stopnia winy oskarżonej, społecznej szkodliwości jej czynów jest kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara w ocenie Sądu spełni swoje zadania w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzając oskarżonej karę w dolnych granicach ustawowego zagrożenia Sąd miał na uwadze także dotychczasową niekaralność oskarżonej.

III. w dniu 12 lipca 2017r. we W. w toku postępowania o sygn.INc 861/17 toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia- Krzyków I Wydział Cywilny użyła, jako autentycznego, dokumentu w postaci oświadczenia datowanego na dzień 19 lipca 2016r. opatrzonego podrobionym przez nieustaloną osobę podpisem M. K. (1).

Na sprawstwo oskarżonej jednoznacznie wskazują zeznania świadka M. K. (1), jak i treść opinii biegłego z zakresu badań graficzno - porównawczych podpisów z dnia 17 kwietnia 2018r. Z opinii wynika, że częściowo czytelny podpis

widniejący na tym oświadczeniu nie został nakreślony przez M. K. (1). Z treści powyższej opinii wynika ponadto, że pismo ręczne w postaci przedmiotowego oświadczenia oraz częściowo czytelny podpis na nazwisko I. C. (1) zostały nakreślone przez oskarżoną I. C. (1). Ustalony w sprawie stan faktyczny, okoliczności złożenia pozwu przeciwko małżonkom K., jednoznacznie wskazuje na umyślne działanie oskarżonej I. C. (1).

Zdaniem Sądu oskarżona wypełniła swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 270§1 kk. („kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa”). Niewątpliwym jest, że przedmiotowe oświadczenie, z którego treści wynikało, że M. K. (1) zobowiązuje się wypłacić oskarżonej zaległe wynagrodzenie za wykonaną pracę na podstawie faktur nr (...) w kwocie 12.500 zł z odsetkami za zwłokę do dnia 27 lipca 2016r. stanowi dokument w rozumieniu art. 115 § 14 kk.

Wymierzając oskarżonej karę za powyższy czyn Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 53 kk. Zdaniem Sądu karą adekwatną do stopnia winy oskarżonej, społecznej szkodliwości jej czynu jest kara czterech miesięcy pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara w ocenie Sądu spełni swoje zadania w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzając oskarżonej karę w dolnych granicach ustawowego zagrożenia Sąd miał na uwadze także dotychczasową niekaralność oskarżonej.

IV. w dniu 9 grudnia 2017r. we W. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić M. K. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 8.600 zł., w ten sposób, że wysłała do pokrzywdzonej wiadomość tekstową w aplikacji M. wzywającą ją do zapłaty w/w kwoty, czym usiłowała wprowadzić w błąd pokrzywdzoną co do faktu istnienia weksla zobowiązującego ją do zapłaty, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pokrzywdzonej.

Zdaniem Sądu na sprawstwo oskarżonej jednoznacznie wskazują zeznania świadka M. K. (2), która zaprzeczyła, aby posiadała jakiegokolwiek zobowiązania, w tym z weksla, wobec oskarżonej, oraz zeznania świadków B. K. i M. K. (1), którzy spólnie przedstawili system współpracy z oskarżoną i sposób rozliczeń między nimi – w tym świadczenie pracy na ich rzecz, nie zaś M. K. (2), jak również zeznania świadka U. U., zajmujące się rozliczeniami finansowymi oskarżonej i nie potwierdzającej istnienia powyższej wierzytelności.

W ocenie Sądu oskarżona działała umyślnie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Czynem swoim oskarżona niewątpliwie wypełniła znamiona przestępstwa usiłowania oszustwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

Zdaniem Sądu karą adekwatną do stopnia winy oskarżonej, społecznej szkodliwości jej czynu wysokości szkody jest kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara w ocenie Sądu spełni swoje zadania w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzając oskarżonej karę w najniższym ustawowym wymiarze Sąd miał na uwadze także dotychczasową niekaralność oskarżonej.

V. w dniu 15 stycznia 2018r. we W. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić M. K. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 8.443,37 zł., w ten sposób, że wysłała do pokrzywdzonej za pośrednictwem poczty datowane na dzień 27 września 2017r. wezwanie do wykupienia weksla in blanco, czym usiłowała wprowadzić w błąd pokrzywdzoną co do faktu istnienia weksla zobowiązującego ją do zapłaty, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pokrzywdzonej.

Zdaniem Sądu na sprawstwo oskarżonej jednoznacznie wskazują zeznania świadka M. K. (2), która zaprzeczyła, aby posiadała jakiegokolwiek zobowiązania, w tym z weksla, wobec oskarżonej, oraz zeznania świadków B. K. i M. K. (1), którzy spólnie przedstawili system współpracy z oskarżoną i sposób rozliczeń między nimi – w tym świadczenie pracy na ich rzecz, nie zaś M. K. (2), jak również zeznania świadka U. U., zajmujące się rozliczeniami finansowymi oskarżonej i nie potwierdzającej istnienia powyższej wierzytelności. Na sprawstwo oskarżonej wskazuje także opinia biegłego z

zakresu badań graficzno - porównawczych podpisów z dnia 7 czerwca 2018r. i z dnia 29 stycznia 2019r Biegły w opinii stwierdził jednoznacznie, że podpis (...) na wekslu in blanco z dnia 27 grudnia 2017r. w pozycji wystawca weksła nie został nakreślony przez M. K. (2), został nakreślony przez oskarżoną I. C. (1).

W ocenie Sądu oskarżona działała umyślnie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Czynem swoim oskarżona niewątpliwie wypełniła znamiona przestępstwa usiłowania oszustwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

Zdaniem Sądu karą adekwatną do stopnia winy oskarżonej, społecznej szkodliwości jej czynu wysokości szkody jest kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara w ocenie Sądu spełni swoje zadania w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzając oskarżonej karę w najniższym ustawowym wymiarze Sąd miał na uwadze także dotychczasową niekaralność oskarżonej.

VI. w nieustalonym czasie nie później niż w dniu 27 grudnia 2017r. we W., podrobiła weksel in blanco datowany na 27 grudnia 2017r. z którego wynikało, że M. K. (2), jako wystawca weksła ma zapłacić na rzecz I. C. (1) kwotę 8.443,37 zł w ten sposób, iż w pozycji „(podpis wystawcy weksła)” nakreśliła czytelny podpis (...).

Na sprawstwo oskarżonej I. C. (1) jednoznacznie wskazuje treść opinii biegłego z zakresu badań graficzno - porównawczych podpisów z dnia 7 czerwca 2018r. i z dnia 29 stycznia 2019r. w których biegły stwierdził jednoznacznie, że podpis (...) na wekslu in blanco z dnia 27 grudnia 2017r. w pozycji wystawca weksła nie został nakreślony przez M. K. (2), został nakreślony przez oskarżoną I. C. (1).

Zdaniem Sądu czyn oskarżonej I. C. (1) stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 310§1 i 3 kk. Przyjmując wypadek mniejszej wagi Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności popełnienia czynu przez oskarżoną - w tym trudną sytuację życiową oskarżonej związaną z toczącymi się postępowaniami cywilnym i karnym w tym czasie oraz wysokość kwoty na jaką weksel został wypełniony. Mając na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonej, jak i wskazane powyżej okoliczności Sąd uznał, że wobec oskarżonej istnieją podstawy do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art. 60§6 pkt 2 kk wymierzył oskarżonej karę jednego roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu tak wymierzona kara zapobiegnie powrotowi oskarżonej na drogę przestępstwa, a także wzbudzi przekonanie w społeczeństwie o nieopłacalności tego typu przestępstw.

Wymierzając oskarżonej I. C. (1) karę łączną na podstawie art. 85 kk i art. 86§1kk., i 91§2 kk w wymiarze dwóch lat pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze łączność podmiotowo-przedmiotową pomiędzy poszczególnymi czynami, jak i niewielką odległość czasową pomiędzy nimi. Zdaniem Sądu tak wymierzona kara łączną, uwzględniającą również dotychczasowy nienaganny tryb życia oskarżonej, jak i jej dotychczasową niekaralność spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Z uwagi na rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz trudną sytuację życiową i osobistą oskarżonej, jak i wysokość uzyskiwanych obecnie dochodów Sąd uznał, że zasadnym będzie zwolnienie jej w trybie art. 624§1 kpk od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym od opłaty.

Na podstawie art. 627§1kpk i §11 pkt 5, §17 pkt 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokacie mając na uwadze treść wniosku pełnomocnika oraz liczbę terminów rozpraw Sąd zasądził od oskarżonej I. C. (1) na rzecz oskarżycieli posiłkowych B. K., M. K. (1) i M. K. (2) kwoty po 5400 zł tytułem zwrotu wydatków na pełnomocnika z wyboru.

Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych B. K. i M. K. (1) o zasądzenie odszkodowania od oskarżonej z uwagi na toczące się pomiędzy stronami postępowanie cywilne w sprawie IINc 861/17 przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków i treść art. 415§1 kpk.

sędzia del Dobromira Myszakowska

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcom

Kal 14 dni od doręczenia

sędzia del Dobromira Myszakowska